

[P. Christensen.]

Spørgsmaalet om Skoleskibet er noget mere end netop et Spørgsmaal om det daglige Brød. Det er ogsaa et Spørgsmaal, som har Hensyn til den store Verden, eftersom vort Lands Søfart nu en Gang er af den Beskaffenhed, at den vender ud imod den store Verden. Søfarten har ved visse Lejligheder været bestemmende for vort Lands Forhold baade i Medgang og i Modgang. Havets Rigdomme og Erhvervsmuligheder er begrænsede, men for et lille Land som Danmark skulde der dog ikke synes at være særlige Begrænsninger, naar blot den fornødne Villie og Evne er til Stede. Men Hovedbetingelserne er, som sagt, Dygtighed og Kapital, og her maa man lejlighedsvis paakalde Statens Bistand, saaledes som det nu sker med Hensyn til dette Skoleskib. At der her er et nyt Erhverv at opdyrke, synes indlysende. Ganske vist, Søfarten repræsenterer i Forhold til de to store Hovederhverv, Landbruget og Industrien, kun beskedne Tal. Medens der i Landbruget er beskæftiget ca. 443 000 Personer og i Industrien 392 000, har Søfarten kun ca. 14 000 Personer beskæftiget i 394 Rederier. Men det bliver dog en Omsætning paa ca. 292 Mill. Kr., og det er alligevel en Post. Det viser, at her er et Omraade, hvor Danmark ikke har Raad til at miste noget, og hvor man har Pligt til at søge at fremme Mulighederne. For øvrigt er Forslaget om dette Skoleskib slet ikke uden Interesse for Fiskeriet heller, efterhaanden som Fiskerne maa søge ud fra Kysterne, ud paa Havet efter deres Fangst.

Selv om det nu altsaa maa siges at være beskedne Tal, Søfarten repræsenterer, bør man alligevel have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Omraade. Og man skulde da tro, at et Forslag som det foreliggende vilde blive betraget som en naturlig Haandsrækning fra Statens Side til dette Erhverv, man skulde tro, at Forslaget vilde blive modtaget med fuld Tilslutning fra alle Partier. Navnlig, da Forslaget, som den højtærede Minister oplyste, er vedtaget i det andet høje Ting og i nøje Overensstemmelse med de Organisationer og den Sagkundskab, som har med disse Forhold at gøre. Man maatte derfor, hvis man ikke kendte dansk Politik og dansk Rigsdagsarbejde, undre sig over, at de to ærede Partier, Venstre og Konservative, ikke kunde tiltræde det socialdemokratiske Regeringsforslag om en saadan Bistand til Søfartens Fremme. I Stedet for at vi alle her i den høje Rigsdag skulde fylke os om den Opgave at erstatte det smertelige Tab, som Skoleskibet „København“'s Forlis

var for vort Land, melder der sig straks ved Fremsættelsen af et Forslag herom saa mange Betæneligheder, at Forslaget i hvert Fald neppe vil være i Stand til at blive gennemført i denne Samling. Om der vil være Mulighed derfor senere, ja, det vil vise sig.

Venstre og Konservative mener altsaa ikke, at der er Brug for et virkeligt Skoleskib, der kan løse sin Opgave. Men Skam faa den, som tror ilde om sine Medmennesker, de to ærede Partier vil saa sandelig have mange Skoleskibe, de vil endogaa give den højtærede Minister en hel Flaade! Den højtærede Minister maa for saa vidt være tilfreds; man vil ikke nøjes med eet Skib, men vil have mange Skibe. Imidlertid er det Forslag, som derom er fremsat i det andet høje Ting, neppe at opfatte som et Forslag, der særlig bygger paa Sagkundskabens Grund, det fraraades i hvert Fald af de Organisationer, som skal yde deres Støtte til Formaalets Fremme, og det fraraades af de Organisationer, som fra første Færd har været med til at ønske Forslaget om, dette Skoleskib gennemført.

Jeg tillader mig meget at anbefale at fremme denne Sag. Selv om det maaske paa dette sene Stadium ikke kan lade sig gøre nu at gennemføre den, haaber jeg, at der maa blive Mulighed for senere at fremme denne Sag, der er af stor erhvervsmæssig og national Betydning, er ønsket af Skibsfarten og tiltraadt fra anden sagkyndig Side. Jeg skal tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale at tiltræde det Lovforslag, den højtærede Minister for Søfart og Fiskeri har forelagt, og tiltræde det saaledes, at det kan fremmes i den Skikkelse, hvori det er forelagt.

Tvede: Det foreliggende Lovforslag om et Skoleskib har ligget forankret i ca. 4 Maaneder i det høje Folketing. Det blev fremsat allerede den 21. November forrige Aar, og naar det nu er naaet til Landstinget, er det ingenlunde med Enstemmighed, det er ført frem. Det synes mig ikke, at der er skabt Klarhed over, hvilken Form der er den bedste for den praktiske Sejlskibsuddannelse, som kræves, for at unge Sømand kan blive indstillet til de i Loven om Navigationsundervisningen omhandlede Eksaminer for vordende Styrmand og Skibsførere. At der tiltrænges Materiel, hvori den nævnte Uddannelse kan ske, erkendes, saa vidt jeg ved, i al Almindelighed. Derfor maa der komme en Løsning af Sagen; den vil jeg ogsaa gerne se tilvejebragt, og kan jeg bidrage til, at det sker, vil jeg gerne